

Postpolio Sendromu : Myokimi ve F Cevabı Anormalliği Saptanan Bir Olgu Sunumu

Dr. Ayhan Böyük¹, Dr. Cemal Özcan¹, Dr. Hakan Ekmekçi¹, Dr. Atilla İlhan¹, Dr. Sinem Kah¹

Postpolio sendromu (PPS), akut paralitik poliomiyelit atağından seneler sonra ortaya çıkan yeni semptomlarla karakterizedir. PPS tanısı daha çok klinik semptomlara göre konulmaktadır. Klasik elektrofizyolojik inceleme yöntemleri ile bulguların PPS'ye mi, seneler önceki akut atağa mı bağlı olduğu ayırt edilememektedir. Sunulan olguda, klasik klinik ve elektrofizyolojik bulgular yanısıra PPS'deki aktüel motor nöron dejenerasyonunu yansitan myokimi ve F cevabı anormalligi saptanmıştır. [Turgut Özal Tıp Merkezi Dergisi 1997;4(4):446-448]

Anahtar Kelimeler: Postpolio sendromu, myokimi, F cevabı

A case of postpolio syndrome with myokymia and abnormal F response

Postpolio syndrome refers to new symptoms that may occur years after recovery from acute paralitic poliomylitis. Diagnosis of PPS is based on clinical grounds. Conventional electrophysiological evaluation do not distinguish between residual paralitic poliomylitis and PPS. We reported a case of PPS with myokymia and abnormal F response that is related with actual motor neuron degeneration. [Journal of Turgut Özal Medical Center 1997;4(4):446-448]

Key Words: Postpolio syndrome, myokymia, F response

Paralitik poliomiyelit atağından 20-30 sene sonra hastalarda ortaya çıkan yeni semptomlar postpolio sendromu (PPS) olarak adlandırılır (1, 2). PPS, kas güçsüzlüğü ve atrofisi, kas ve eklem ağrısı, yorgunluk, solunum ve yutma güçlüğü ile karakterizedir. Bu hastalarda ortaya çıkan nöromusküler semptomlar ön boynuz motor nöronlarının dejenerasyonuna bağlıdır (3). Bir diğer ön boynuz hastalığı olan amyotrofik lateral sklerozlu (ALS) hastalarda myokimi ortaya çıktığının bildirilmesine karşın (4), PPS'li hastalarda myokimi ve F cevabı anormalliginin görüldüğünü bildiren makaleye ulaşılabilen literatürde rastlanmamıştır.

OLGU

34 yaşında erkek hasta, son bir yıldır giderek artan her iki bacağında ağrı, kramp ve solucanvari hareketler, sol bacağında daha belirgin, her iki bacağında güçsüzlük ve uyluk kaslarında incelme şikayeti ile başvurdu. Hastanın 3 yaşında poliomiyelit atağı geçirdiği, 1 ay süresince hiç yürüyemediği ve daha sonraki ayılda yürüyebildiği, o dönemde sağ uyluk kaslarında belirgin erime olduğu öğrenildi. Bir sene öncesine kadar ek bir şikayeti olmamış. Nörolojik değerlendirmesinde sağ gastroknemius ve sol quadriceps kaslarında belirgin atrofi saptandı. Sağ ayak dorsofleksiyonu ve plantar fleksiyonunda, sol ayak dorsofleksiyonu ve kalça fleksiyonunda çeşitli

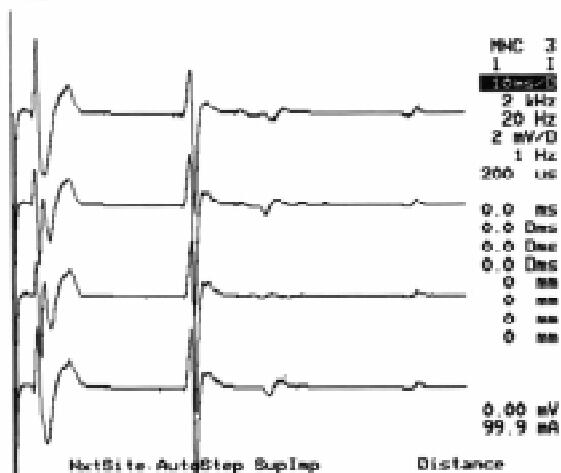
¹ İnönü Üniversitesi Tıp Fakültesi Nöroloji Anabilim Dalı, Malatya

derecelerde kuvvet kaybı saptandı. Sol baldırı sağa göre 4 cm, sağ uyluğu sola göre 5 cm atrofikti. Derin tendon refleksleri alt ekstremitelerde alınamıyordu. Her iki uyluk ön yüzünde ve sol baldırında sürekli myokimiler gözlendi.

Elektrofizyolojik incelemede alt ve üst ekstremitede duysal ve motor sinir iletleri normal sınırlarda bulundu. Her iki quadriceps femoris ve tibialis anterior kasından yapılan F cevabı çalışmada, hemen her uyarida yüksek amplitüdüllü, stabil F cevabı kaydedildi (Şekil 1). İgne EMG'sinde alt ekstremiten distal ve proksimal ve üst ekstremiten proksimal kaslarında geniş süreli ve oldukça yüksek amplitüdüllü polifazik motor ünit potansiyelleri (Şekil 2), alt ekstremiten proksimal kaslarında fasikülasyonlar ve myokimik deşarjlar (Şekil 3) saptandı. Ekstensör digitorum kasından yapılan tek lif EMG incelemesinde normal değerler bulundu. 400 mg/gün Carbamazepin tedavisi ile hastanın myokimileri birkaç gün içinde tamamen kayboldu.

TARTIŞMA

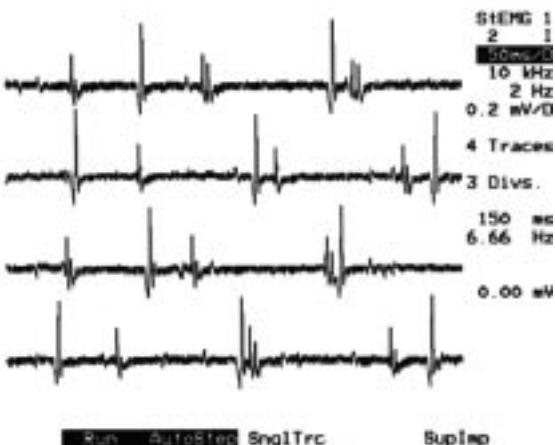
PPS semptomları akut paralitik poliomiyelit atağından genellikle 30-40 sene sonra ortaya çıkmaktadır (1, 2). Nöromusküler semptomlar (postpolio progresif kas atrofisi – PPMA-, solunum ve yutma güçlüğü, yorgunluk) ön boynuz motor nöronlarında yeni başlayan dejenerasyona bağlıdır (3, 5, 6). Motor nöron dejenerasyonun bu hastalarda 30-40 sene sonra niye yeniden başladığı tam olarak bilinmemektedir (7). Akut atakta oluşan nöronal dejenerasyonu kompanse eden, çok geniş aksonal

Şekil 1. Anormal F cevabı. Hemen her uyarida ortaya çıkan yüksek amplitüdüllü stabil cevap

Şekil 2. Sağ quadriceps femoris kası igne EMG'sinde geniş süreli ve yüksek amplitüdüllü polifazik MÜP'ler

Şekil 3. Sağ gastrocnemius kası igne EMG'sinde istirahatte saptanan myokimik deşarjlar

dallanmaları olan motor nöronların, bu süre içinde fazladan eklenen metabolik yükü kaldıramadıkları, ve dejenereli oldukları söylemektedir (1). İmmün disregülasyon veya kronik poliomiyelit enfeksiyonunun da olaydan sorumlu olabileceği ileri sürülmektedir (7). Sonuçta, PPS'li hastalarda gelişen motor nöron dejenerasyonu ve denervasyonun klinik ve elektrofizyolojik bulguları, seneler önceki akut atak bulgularına benzemektedir. Bir çok araştırmacı, paralitik poliomiyelit geçirmiş hastalarda, kas biyopsisi ya da elektrofizyolojik incelemelerle dahi PPS gelişip gelişmediğini tam olarak belirlemenin mümkün olmadığını belirtmektedir (1, 5, 6, 8). Cashman ve arkadaşları elektromyografide 11 PPS'li hastanın 5'inde, PPS semptomları olmayan paralitik poliomiyelit geçirmiş 5 hastanın dördündede aktif

denervasyon bulguları saptadıklarını bildirmektedir (5). Bu nedenle PPS tanısı klinik bulgular ve diğer nedenler dışlanarak konmakta, bu da sendromla ilgili çeşitli spekulasyonları gündeme getirmektedir (1, 9).

Myokimi farklı motor ünitelerin sürekli, irregüler deşarjlarına (myokimik deşarj) bağlı oluşan, kasların istemsiz ondulan hareketleridir (10). İdiopatik veya semptomatik olarak ortaya çıkabilir (10-13). Myokimi motor nörondan motor son plağa kadar aksonun herhangi bir yerinde, aksonal membranın mikro çevresindeki biyokimyasal değişikliklere bağlı ortaya çıkmaktadır (11). Myokimi ve F cevabı anormallığının birlikte saptanmasının motor nöron eksitabilitesindeki artışı gösterdiği ve ALS' li hastalarda fasikülasyonla aynı anda görüldüğü bildirilmektedir (4). Yine geniş süreli, yüksek amplitüdüllü ve stabil F cevabının motor nöron hiperekstabilitesine bağlı ortaya çıktığı bilinmektedir (14-16). Myokimi ve F cevabı anormalitesinin birlikte saptanması motor nöronları etkileyen aktif bir prosesin varlığını göstermektedir (17).

Klinik bulgularla ve diğer nedenleri dışlayarak PPS tanısı alan hastamızda, yeni ortaya çıkan myokimiler ve elektrofizyolojik incelemede saptanan anormal F cevabı, motor nöronlardaki aktüel dejenerasyonu göstermesi açısından PPS'nin akut paralitik poliomiyelitten elektrofizyolojik ayırcı tanısında önemli bir göstergе olarak kabul edilebilir.

KAYNAKLAR

1. Dalakas MC. The post-polio syndrome as an evolved clinical entity. Definition and clinical description. Ann NY Acad Sci 1995; 753:68-80.
2. Spector SA, Sivakumar K. The post-polio syndrome: Current concepts and treatment. Infect Med 1997;14:462-78.
3. Miller DC. Postpolio syndrome spinal cord pathology. Case report with immunopathology. Ann NY Acad Sci 1995; 753:186-93.
4. Lanska DJ, Raff RL. Myokymia in motor neuron disease. J Neurol Neurosurg Psychiatry. 1988; 51:1107-8.
5. Cashman NR, Trojan DA. Correlation of electrophysiology with pathology, pathogenesis, and anticholinesterase therapy in post-polio syndrome. Ann NY Acad Sci 1995;753:138-50.
6. Ivanyi B, Ongerboer de Visser BW, Nelemans PJ, De Visser B. Macro EMG follow-up study in post-poliomylitis patients. J Neurol 1994; 242:37-40.
7. Yamaguchi K, Komori T, Kanda T, Hirose K, Tanabe H. A case of myokymia with abnormal F responses. Rinsho Shinkeigaku - Clin Neurol 1995;35(5):500-4.
8. Rodriguez AA, Agre JC, Harmon RL, Franke TM, Swiggum ER, Curt JT. Electromyographic and neuromuscular variables in post-polio subjects. Arch Phys Med Rehabil 1995; 76:989-93.
9. LaBan MM, Sanitate SS, Taylor RS. Spinal stenosis presenting as 'the postpolio syndrome'. Review of four cases. Am J Phys Med Rehabil 1993; 72:390-4.
10. Hosokawa S, Shinoda H, Sakai T, Kato M, Kuroiwa Y. Electrophysiological study on limb myokymia in three women. J Neurol Neurosurg Psychiatry 1987; 50:877-81.
11. Lance JW, Burke D, Pollard J. Hyperexcitability of motor and sensory neurons in neuromyotonia. Ann Neurol 1979; 5:523-32.
12. Tanosaki M, Miura H, Nishie M, Kannari K, Baba M, Matsunaga M. Isaacs' syndrome with abnormal F response and effects of double filtration plasmapheresis: a case report. Rinsho Shinkeigaku. Clin Neurol 1996;36:957-61.
13. Türk Ü, Özcan C, Bölük A, Seyithanoğlu H. Sürekli kas lifi aktivitesi sendromu: Bir aileden iki olgu. Turgut Özal Tıp Merkezi Dergisi 1994;1:156-9.
14. Chroni E, Howard RS, Spencer GT, Panayiotopoulos CP. Motor nerve conduction velocities calculated by F tachoe dispersion in patients with anterior horn diseases. Electromyograph Clin Neurophysiol 1996; 36:199-205.
15. Dengler R, Kossev A, Wohlfahrt K, Schubert M, Elek J, Wolf W. F waves and motor unit size. Muscle Nerve 1992;15(10):1138-42.
16. Leis AA, Stetkarova I, Beric A, Stokic DS. The relative sensitivity of F wave and H reflex to changes in motoneuronal excitability. Muscle Nerve 1996; 19:1342-4.
17. Vatine JJ, Gonan B. Behavior of F response and determination of actively involved motoneurons. Electromyograph Clin Neurophysiol 1996;36:349-55.

Yazışma adresi: Yard.Doç.Dr. Ayhan BÖLÜK

İnönü Üniversitesi Tıp Fakültesi

Nöroloji ABD

44069 MALATYA

Telefon: (422) 3410660